

بیانیه شورای زنان در گرامیداشت

یاد پنجمین سالگرد جانباختن کارگران خاتون آباد

شورای زنان

شنبه پنجم بهمن ۱۳۸۷

در طول تاریخ مبارزات طبقه کارگر روزهای سرخ و بیاد ماندنی از جان فشانی های طبقه کارگر در عرصه های گوناگون در کشورهای مختلف ثبت شده است که هیچگاه از یاد نخواهند رفت. معمولا سیستم سرمایه داری و سرمایه داران بعد از سرکوب این مبارزات سعی در توجیه، پوشاندن و کم اهمیت جلوه دادن این وقایع و حتی المقدور تلاش در جهت به فراموشی سپردن آنها توسط جامعه و طبقه کارگر با استفاده از مرور زمان را دارند. روزهای خونین کمون پاریس، اول مه شیکاگو، روزهای اعتراضات حق طلبانه زنان آمریکا در ماه مارس و صدها روز باشکوه و پر تلاش و خونین دیگر از این جمله هستند. این رسم سرمایه داریست تا در جهت به دست آوردن سود بیشتر حتی الامکان طبقه کارگر و زحمتکش را استثمار خواهند نمود و اگر روزی به هر شیوه ای بخواهد به وضع موجود معترض شود آنان را به خاک خون خواهند کشاند. از جمله این رویدادهای اسفبار و متاثر کننده رویداد خاتون آباد در سال ۸۲ بود. این روز در تاریخ مبارزات طبقه کارگر جهان و بخصوص ایران برای همیشه ثبت شده و خواهد ماند. پنج سال پیش در چنین روزی کارگران معادن مس خاتون آباد در اعتراض به قراردادهای موقت کار و اخراج و بیکار سازی تعدادی از همکاران و همسرانشان خود، دست به تجمع اعتراضی آرام و به دور از خشونت زدند. با متحقق نشدن خواسته هایشان این تجمع اعتراضی شکل وسیعتری به خود گرفت. آنها علاوه بر حضور چشمگیر خود در این تجمع اعتراضی زن و بچه هایشان را نیز در آن شرکت دادند که این باعث نگرانی سیستم سرمایه داری و دخالت دادن نیروهای مسلح، یگان ویژه و امنیتی در آن، سعی در جلوگیری و سرکوب این حرکت اعتراضی نمود با دخالت نیروهای امنیتی و انتظامی این حرکت آرام و برحق کارگران به خشونت کشیده شد و با ضرب و شتم کارگران و خانواده هایشان سعی در پراکنده نمودن آنها داشتند. وقتی این خبر به اطراف این ناحیه از جمله مردم شهر بابک رسید مردم این شهر نیز در اعتراض به عملکرد نیروهای مسلح و به پشتیبانی از کارگران و زحمتکشانشان خاتون آباد تمام بازار و مغازه های شهر را تعطیل و ورودی و خروجی های آنرا را مسدود کردند از ترس همه گیر شدن و گسترش بیشتر این اعتراض نیروهای امنیتی و مسلح این منطقه از زمین و هوا کارگران و زحمتکشانشان این شهر را نیز به گلوله بستند که چهار نفر از آنان به اسامی: مهدوی، ریاحی، جاویدی، مدنی و یک دانش آموز نیز به اسم پورامینی کشته شدند و در ادامه سرکوب تعدادی نیز زخمی و دستگیر شدند.

با اعتراضات گسترده جهانی به این عملکرد و تحت فشار گذاشتن نهادهای بین المللی قول پیگیری مساله و بررسی مشکلات کارگران تا عادی شدن اوضاع داده شد و طبق معمول خواستند این رویداد نیز مانند سایر حوادث ناگوار به

روند تاریخ و مرور زمان سپرده شود. اما کارگران ایران و جهان هرسال با گرامیداشت این روز یاد و خاطره جانبختگان آنرا زنده خواهند داشت و نه تنها این روز وسایر روزهای تاریخ مبارزات طبقه کارگر ایران و جهان را فراموش نخواهند کرد بلکه همچون تجربه ای تاریخی در مبارزات امروز و آینده خود آنرا در نظر خواهند گرفت. ما اعضای شورای زنان ضمن محکوم کردن سرکوب کارگران خاتون آباد و شهر بابک با آنان و خانواده هایشان ابراز همدردی نموده و خواهان به رسمیت شناختن تشکلهای مستقل کارگری و اجتماعی در سراسر ایران هستیم تا از این طریق کارگران و مردم زحمتکش ایران بتوانند خواسته های انسانی و برحق خود را به شیوه ای رسمی و متشکل تر مطرح و به پیش ببرند.

شورای زنان ۱۳۸۷/۱۱/۴